

## Safiye Gölbaşı Kitapları



<b>Ürün Kodu</b>	: SET0019
<b>Yazar</b>	: Safiye GÖLBAŞI
<b>Kategori</b>	: Öykü
<b>Basım Yılı</b>	: Aralık 2019
<b>Sayfa Sayısı</b>	: 234
<b>Liste Fiyatı</b>	: 40,00 TL
<b>İndirim Oranı %</b>	: 25.00
<b>İndirimli Fiyatı</b>	: 30,00 TL



Ürünü görüntülemek için taratın!

## SERAZAT

“Çocukluğumun evi deyince ilkin boncuk otu gelir aklıma. Pembe, mavi, beyaz; bahçe toprağının üstünde örtü gibi. Küçük küçük leylak kümeleri sonra... Bahçemizi çepeçevre saran yüksek duvarlar; yarısına mor salkım, yarısına çit sarmaşığı tırmanmış. Biri döker çiçeğini diğeri açar. Babam çok meraklıydı bahçe işlerine. Evin girişine üç sıra sümbül ekmişti karşılıklı. Nasıl bir koku nasıl bir renk anlatamam. Arka bahçede ağaçlarımız vardı. İhlamur, meşe, karadut... Bir kuş sesi gelirdi o ağaçlardan, cıvil cıvil, insan konuştuğu şeyi unuturdu. Şimdi bir apartman katında yaşamaya razı geldiğime şaşıyorum bazen, bazen de bir zamanlar böyle güzel bir evde yaşamış olduğuma.”

## SEYİRCİSİZ

Safiye Gölbaşı, ilk kitabı Serazat’la başarılı, sessiz bir giriş yapmıştı öykü dünyamıza. İyi çalışılmış, usta işi öykülerdi hepsi de. Kurduğu kendine has öykü evreni, dildeki ustalığı, kelime seçimi, yalın ve duru anlatımı, duygu yönelimine bağlı olarak bazen şiirle, bazen masalla boy ölçüşen çağiltılı söyleyişleriyle kendi yatağında akan yeni bir öykü ırmağının ipuçlarını vermişti.

O günden bugüne öykü ırmağını daha bir derinleştiren Safiye Gölbaşı, şimdi yeni bir kitapla selamladı okuyucusunu: Seyircisiz

Gölbaşı bu toprağa, bu toprağın özüne, ruhuna bağlı olarak kuruyor öykülerini. Başkalarının öykülerine gönül indirmiyor. Güncel eğilimlerin ışıltısına, büyüüne kanmıyor. Kendinde, toprağında kalarak kuruyor, genişletiyor öykü evrenini. Öğrenilmiş, yapma duygulanımların, bunalımların değil sahil yaralanmaların, gerçek incinmelerin peşinden gidiyor.

Öykülerde bazen bir anne, bazen bir çocuk, bazen bir sevgili biçiminde var oluyor ama içinde hep merhamet, hep şefkat, hep vicdan...

Belki bir yakarış, bir ağıt: İhmal edilmişlere, sevgisiz ve yalnız kalmışlara, zulme uğramışlara, memleket kokusuna hasret mülteci annelere ve onların bir başka iklimde yeşermeye çalışan eksik bırakılmış çocuklarına, öğretmenine içli mektuplar yazan küçük kızlara, köklerini arayan sürgünlere...

Bir Tuba ağacı gibi yersiz yurtsuz ve tepetaklak duranlara...

Çünkü o zarar verecek kadar yakın değil bana. Çünkü talan etmek için dahi olsa ilgilenmiyor ruhumla... Şimdi biri olsa, biri beni her gün bekliyor olsa, bana âşık olsa, üzülecek olsa...

Ali Karaçalı